

ΑΝΑΛΥΣΗ *Tou PAUL KRUGMAN / THE NEW YORK TIMES*

Ο λαϊκισμός ως μέσο αντιπολίτευσης

Φαίνεται πως έληξε η περίοδος του πανικού της Αμερικής με τον Εμπόλα για το 2014. Η ασθένεια εξακολουθεί να αποδεκατίζει την Αφρική και, όπως συμβαίνει με τις επιδημίες, υπάρχει πάντα κίνδυνος νέας έξαρσης. Δεν υπήρξαν, όμως, άλλα νέα κρούσματα στις ΗΠΑ και εξανεμίζεται η ανησυχία.

Όταν βρισκόταν στην κορύφωσή του, ο Εμπόλα δεν ήταν απλώς μια αρρώστια, ήταν μια πολιτική αναλογία καθώς τη χρησιμοποιούσε σε Δεξιά της Αμερικής ως σύμβολο της κυβερνητικής αποτυχίας. Οι συνήθεις ύποπτοι ισχυρίζονταν ότι η κυβέρνηση Ομπάμα αποτυγχάνει και επιπλέον πως η συμβατική πολιτική δεν μπορούσε να αντεπεξέλθει στην κατάσταση. Η γετικά στέλέχη των Ρεπουμπλικανών πρότειναν να αγνοήσουμε οτιδήποτε γνωρίζαμε για τον έλεγχο της ασθένειας και να καταφύγουμε σε ακραία μέσα όπως την απαγόρευση των ταξιδιών, ενώ παράλληλα χλεύαζαν τους υπεύθυνους για τη δημόσια υγεία που ισχυρίζονταν ότι ξέρουν τι κάνουν.

Και βέβαια αυτοί όντας ήξεραν τι έκαναν. Το πραγματικό δίδαγμα είναι πως ενίστε η πολιτική επιτυγχάνει ακόμη κι όταν οι πολιτικοί αντίπαλοι υποστηρίζουν πως αποτυγχάνει. Και δεν είναι το μόνο.

Η Solyndra ήταν μια εταιρεία ανανεώσιμων πηγών ενέργειας που δανειστήκε χρησιμοποιώντας εγγυήσεις του υπουργείου Ενέργειας και στη συνέχεια πτώχευσε, με αποτέλεσμα να το επιβαρύνει με 528 εκατ. δολάρια. Οι Συντριπτικοί μετέτρεψαν αυτήν την πτώχευση σε σύμβολο αυτού που αποκαλούσαν καπιταλισμό της διαπλοκής και τεράστια απώλεια χρημάτων των φορολογουμένων. Το ερώτημα είναι κατά πόσον το υπουργείο Ενέργειας έχει δώσει επισφαλή δάνεια. Αν δεν έχει δώσει, δεν αναλαμβάνει κίνδυνο. Το ζήτημα είναι αν έχει πάγια τακτική να χορηγεί επισφαλή δάνεια και η απάντηση είναι πως το πρόγραμμα στο οποίο εντασσόταν και η Solyndra πρό-

Ο πολιτικός διάλογος στην Αμερική κυριαρχείται από φτυνό κυνισμό περί της πολιτικής, μιαν απροκάλυπτη περιφρόνηση για κάθε προσπάθεια να βελτιωθεί η ζωή μας. Και αυτός ο φτυνός κυνισμός είναι πλήρως αδικαιολόγητος. Είναι αλλιώς ότι οι πολιτικοί που εκθρεύονται την κυβέρνηση Ομπάμα δεν αυτή υποστήριζε πως τα δημοσιονομικά ελλείμματα, που εκτινάχθηκαν στη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης, θα συρρικνώνονταν μόλις ανέκαμπτε η οικονομία;

Σε ό,τι αφορά τη μεταρρύθμιση του κλάδου υγείας, ως συνήθως το μεγαλύτερο μέρος του δημόσιου διαλόγου για το Obamacare κυριαρχείται από ψευτοσκάνδαλα που φιλοτεχνούν όσοι εχθρεύονται τη μεταρρύθμιση. Ως τώρα, πάντως, τα πραγματικά αποτελέσματα ήταν πολύ καλά. Ο αριθμός των Αμερικανών χωρίς ασφάλιση έχει μειωθεί δραστικά και καλύπτονται περίπου 10 εκατ. από αυτούς που ήσαν ανα-

σφάλιστοι. Το κόστος του προγράμματος παραμένει κάτω των προβλέψεων, ενώ η τελευταία δημοσκόπηση δείχνει πως όσοι έχουν ασφαλισθεί προσφάτως είναι πολύ πιο κανονοποιημένοι με την κάλυψή τους. Και κάτι τελευταίο: Θυμάστε πώς χλεύαζαν οι πολιτικοί αντίπαλοι την κυβέρνηση Ομπάμα δεν αυτή υποστήριζε πως τα δημοσιονομικά ελλείμματα, που εκτινάχθηκαν στη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης, θα συρρικνώνονταν μόλις ανέκαμπτε η οικονομία;

Υποστήριζαν πως θα εκτινασσόταν το κόστος του Obamacare και σε συνδυασμό με το πρόγραμμα τόνωσης της οικονομίας θα οδηγούσε σε τεράστια ελλείμματα. Και όμως το έλλειμμα μειώθηκε πράγματι με γρήγορους ρυθμούς και ως ποσοστό του ΑΕΠ έχει επιστρέψει στα προ της κρίσης επίπεδα. Το πολιτικό δίδαγμα είναι πως η κυβέρνηση έχει δίκιο και έχει επιτύχει. Ασφαλώς υπάρχουν εσφαλμένες αποφάσεις και κακά προγράμματα. Άλλα ο σύγχρονος πολιτικός διά-

λογος στην Αμερική κυριαρχείται από φτυνό κυνισμό περί της πολιτικής, μια απροκάλυπτη περιφρόνηση για κάθε προσπάθεια να βελτιωθεί η ζωή μας. Και αυτός ο φτυνός κυνισμός είναι πλήρως αδικαιολόγητος. Είναι αλλιώς ότι οι πολιτικοί που εκθρεύονται την κυβέρνηση Ομπάμα δεν αυτή υποστήριζε πως τα δημοσιονομικά ελλείμματα, που εκτινάχθηκαν στη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης, θα συρρικνώνονταν μόλις ανέκαμπτε η οικονομία;

Σαφείς: Για να ανακόψουμε την επέκταση μιας μολυσματικής ασθένειας χρειαζόμαστε σοβαρή πολιτική για τη δημόσια υγεία και όχι τρομοκρατία. Χρειαζόμαστε την κυβέρνηση για να πρωθήσουμε τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και να αντιμετωπίσουμε την κλιματική αλλαγή. Τα κυβερνητικά προγράμματα είναι η μοναδική ρεαλιστική απάντηση για δεκάδες εκατομμύρια που διαφορετικά δεν θα είχαν πρόσβαση σε στοιχειώδη ιατροφαρμακευτική περιθαλψη.